

REDACTIONEEL

Wanneer we 's morgens vroeg naar de lucht kijken, zien we ze voorbij trekken, de vogels. Dat klopt ook wel, want de vakantie-drukke is geluwd, is aan het voorbijgaan, in tegenstelling tot de vogeltrek, die nu eerst goed op gang komt. Het is herfst geworden. In de komende maanden zullen duizenden, zo niet miljoenen vogels ons land passeren op weg naar hun winterkwartieren. Opnieuw zullen ze, gedreven door hun instinct, bergpassen en zeeëngten "nemen" en de eeuwenlang gebruikte pleisterplaatsen aandoen. Plaatsen, die verder en verder uit elkaar zijn komen te liggen, in het overbevolkte West-Europa. Betonnen steden, industrieën, verkavelingen, toenemende actieve recreatie - 200.000 geboorten per dag per wereldbevolking! -, het zijn zo maar enkele indicaties, die ons de zekerheid geven van het verdwijnen van wie weet hoeveel vogelbiotopen. Zo ook in het Gooi.

Een van die winterkwartieren, schakel in een keten van rustpunten van noord naar zuid, is ook het Laegieskamp. Een kleine oase, die we zo graag voor het Gooi willen behouden. En niet alleen om de Sijzen, Sperwer en IJsvogel, die er overwinteren. Maar ook om de zomervogels, de unieke vegetatie en daarbij feitelijk nog meer, om die simpele 5 hectaren natuur op zichzelf, die zich zeker historisch met de ouderdom van het Naardermeer kan meten. We weten het, we hebben ruimte nodig. "Lebensraum". Eens een nare kreet uit een nog niet zo ver verleden. Nu een sluipende erosie, zachte vilten afbraak, waartegen soms geen kruid is gewassen. Of soms gewoon ergens het mes erin, laat maar komen wat komt. Zo was er die weg door het Bikbergerbos. En de 30.000, die protesteerden, die zelfs steun ontvingen van kamerleden, en die een aanvankelijk genomen beslissing wisten te keren.

In het Goois Nieuwsblad van 17 sept. j.l. lazen wij, zeer tot ons genoegen, de standpunten rondom het natuurbehoud ten aanzien van het Spieghel. We maken ons echter wel zorgen over het Laegieskamp. Wie kan ons garanderen, dat door het volstorten met zand van de grote (ijs)vijver, het dooivennis van flora en fauna daarmee nu bij voorbaat vaststaat? Het is maar al te waarschijnlijk, dat de vijver het volgende zomerseizoen, nu de modderbodem is vervangen door een stevige zandbodem, zal veranderen in een "pierebad" of wellicht geheel zal droogvallen. Ook is het niet uitgesloten dat muggen massaal hun eieren zullen afzetten in het ondiepe water. En is in geval van een muggenplaag dan niet de meest voor de hand liggende oplossing het dempen van de vijver? Dan zouden we er tenminste gelijk een parkeerplaats van enkele hectaren aan over houden, ten gerieve van de gebruikers en bezoekers van de in de nabijheid gelegen sportvelden.

En zo zou er dan weer een klein, onvervangbaar stukje natuur, tot stand gekomen door duizenden jaren van evolutie, verdwenen zijn ... Tenzij ik mij toch vergis ...?

fR.

-.-.-.-.-